

† Αικόνων τραγυδοποιών	280	Τίτος λίβιας ιστοριογράφος	10
† Λυσίας Ρήτωρ	410	† Τυρταῖος ποιητής (α)	680
† Μανέων χρονογράφος	260	· Γύνος μυθιστοριογράφος	20
Μεγασθένης ιστορικός	300	· Υπερίδης Ρήτωρ	340
Μελέαγρος ἐπιγραμματογρ.	90	† Φάλαρις ἐπιστολογράφος	550
Μέμνων ιστορικός	30	† Φανόδημος μουσικός	300
† Μένανδρος ποιητής	300	Φιλετάξιος κωμικός	400
† Μήμνεργος ποιητής	590	† Φιλέππιδης κωμικός	320
† Μόσχος ποιητής	177	† Φιλέππιδης κωμικός	330
Μουσαῖος ποιητής	1250	Φιλέσιος κωμικός	330
Νίκανδρος Ιατρικός	140	Φιλιστίων κωμικός	400
† Νικόλαος Δεμαρκανίδης ιστορ.	20	Φιλόξενος Διθυραμβικός	380
Νικόδημος κωμικός	400	Φιλόγωρος ιστορικός	260
Νικόδημον κωμικός	400	Φίλων μηχανικός	150
Νικόστρατος κωμικός	360	Φιλωνίδης κωμικός	430
Νοοτίς ποιητήρια	300	Φρόνιμος ποιητής	450
Ξενοφῶντος φιλοσοφικά	550	† Φωκυλίδης γνωμογράφος	530
Ξενοκράτης Ιατρός	40	Χαιράμνη Τραγικ. ποιητ.	400
† Ξενοφῶντος διάλογοράφων φιλοσοφικά	390	Χίων ἐπιστολογράφος	390
Οθίδιος ποιητής Αχτίνος	20	· Οραπόλλων ιστορικ. Αίγυπτ.	230
· Ομηρος ποιητής	900		
· Οράτιος λυρικός ποιητ.	20		
· Όρρεις λυρικός	1350		
Παλαίριτος ποιητής	320		
† Πανύατος Ἀλικαρνασσεύς	468		
Παρμενίδης φιλοσοφικά	440		
† Πίνθαρος ποιητής	450		
Πλάτων κωμικός ποιητ.	420		
Πλάτων φιλόσοφος	400		
Πολέμιον σοσιστής	300		
† Πολύδημος ιστοριογράφος	150		
Πόλυδημος Ιατρικά	410		
Ποσειδῆπος κωμικός	380		
Πρεξίλλης ποιητήρια λυρικ.	450		
Πυθαγόρας χρυσά έπη	500		
Ριανός ιστορικός	220		
Σαγγανιάθων ιστορίαν	130		
Σαπφώ ποιητήρια	60		
Σεΐνδηλλα προφήτης	2300		
Σικωνιάδης ποιητής	500		
Σιρμίαις ποιητής	300		
Σκόλαξ Γεωγράφος	500		
Σκόλυος Γεωγράφος	90		
Σεβλών νομοθέτης	590		
Σοφοκλῆς ποιητής	490		
Στησιάλυρος λυρικός ποιητ.	560		
Σωτάρης κωμικός	340		
Τετελείδης κωμικός	420		
Τίμαιος φυσικόν	40		

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

· Ποιάννεος Γραγνοπούλου

(συνέχεια προηγουμένου φύλλου)

Μετά δύο ημέρας παρουσιάσθησε εἰς τὸν Σειρουλάχ-Πλαστήν ζητώ τὸ αὐτό, ἀφοῦ ἐκ τῶν προτέρων διηγήθην τὰ πάντα. Οὗτος μοι εἶπε νὰ παρευσικεῦθε δι' ἀναρροφῆς. Καὶ ἀροῦ τὸν ἔβεβασικὸν δτὶ ἔδωκε ἀναρροφὴν καὶ μένει εἰς τὰ γρατεῖα ἀνεύ οὐρανίας, ἀμέσως διέταξε καὶ εὐρέθη ἡ ἀναρροφῆς· καλέσας τὸν ἀστυνόμον τοῦ ἕκκριτος διερράς παρατηρήσεις καὶ ἀμέσως τὸν διέταξε νὰ μάς δώσῃ ἀθωωτικάς ἀδειάς νὰ ἀπελύωμεν δύνη δεῖ. Συνάμα ἀμά τη πτήσιμην στρατιωτικὴν ἡ πολιτικὴν συνδρούσῃ, νὰ μᾶς δίδεται ἐσυμβούλευτε δὲ τὸν Νικόλαον

(α) "Ἐκ τῶν πολλῶν ποιημάτων τοῦ Τυρταῖον διεσώθησαν μόνον δλίγα ἐκ τῶν ἀνεγρατικῶν, ἀτινα διδημοσιεύθησαν πολλάκις. "Ηδη δὲ διδημοσιεύθησαν καὶ παρ' ἐμοῦ ἵνταζον μετά τῶν διεσωθέντων λειψάνων τῶν συγγραμμάτων Πιθαγόρου, Σπαρτοῦ, Ηρίννου, Κλεάνθους καὶ Φωκυλίδου, Μενίνδρου, Φιλίμονος, Καλλίνου, Μιμνέρμου, Πανασσίδους, καὶ Ριανοῦ, καὶ πωλεῖται δέλγη τὸ βιβλίον λεπτὰ 20.

Πλαναγόπουλον καθόν νεώτερον, διότι τὸ μέλλον, ός πατέρα. Εἰς δὲ εἰς: εἴδυστο-
χῶς; γέρον, δὲν τὸ ἐπίμυκοῦτα τούτο διά
εῖ, νὰ σὲ εἴρη τέτοιο ἀδίκημα, ἀλλὰ τὶ
πτεῖν ἔγω γένομε; δὲ τουρκικός ἀπαιτεῖ
τὴν Ἕγγυότην, ἔγω εἰδέθην δεσμευμένος, δὲν
δέξευρον τὶ νὰ πρᾶξω, καὶ ἀροῦ ἐν πρώτοις
ἴγνωμάτα τὴν ἀδικίαν κατὰ τοὺς καὶ ζητῶ
ευγνώμην ἐκ τῆς ἡλικίας; οὐσ καὶ τὰ λευκά
γένεια εσσε.

— εἼσθι, παιδίμοι, λέγε μοι, δὲ γέρος
ἀδικη, ἵσθι ἔγειτ κατηγορίεν δυνατήν, τὶ
ἐπράξες; ἐν 'Ἀλμυρῷ; νὰ μοι εἰπῃς; τὴν ἀ-
ληθείαν;

— εἼγω, ἐξάντη, ή γυναικέ μου ἡτο
γύκυος; καὶ τὴν ἐπῆργα εἰς τὸ Σπρούντα εἰς
τὸν θεῖον της καὶ θείαν της νὰ γεννήτη καὶ
μετὰ τὴν κατάληψην ὑπὸ τοῦ Ὀθωνανικοῦ
στρατοῦ τοῦ 'Ἀλμυροῦ' διτέρον ἀπὸ ὅλης
ἡμέρας ἥλιθον καὶ ἔγω καὶ ἐργάζομει ἐντὸς
τοῦ παντοπωλείου τοῦ Σαντ.-βένι χωρὶς νὰ
ἰδεῖλοφο ἔξω.

— εΚαὶ ίὰν ἐξήργυτο τὶ θά τίτο;;

— εἘργοθοίμην.

— ε"Ἄλλο; ; . . . ε"Άλλο; ;

— εΔέν, εἰδέρων.

— εΠρογνωμένως δταν ἡτο Ἑλληνικὸν
τὴν ἐπράξεις; ;

— εΠράξεις τὰ ἔξης. Ο πατέρα μου ζῶν
μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ Χουστίν-ἄγα Κου-
ζίκουμα εἶγε σύστεις καλάς, δύος καὶ μὲ
τὸν ἰδιον. Αποδιάταντον καὶ τῶν δύο, δι-
στερον ἀπὸ χρόνια εὐρέκαμεν ἐν τοῖν ετεῖ
(τοιάλλαχγα) τοῦ γέρων-Κοτεζούκου εἰς
γρόσια χρωστικὸν πρὸς τὸν πατέρα μας.
Επηδέσαμεν αὐτὰ ἐπὸ τοῦ; κληρονόμους
καὶ ἀποκαθηλούσων νὰ πληρώσουν. Εἰσόχον-
μεν εἰς τὰ δικτοτήρια. Ἐρθέσαμεν μέχρι
τοῦ 'Αρείου Πάγου κατεσχέσαμεν χρημάτα
εἰς ξίνας χεῖ, καὶ πιστέων νὰ θυκιῇ
αὐτὴν καταδίκεις.

Τότε δὲ 'Αστυνόμος εἶπεν εἰδύτη τὰ δὲ
πολὺ δημολογεῖς; τώρα ωρείλες ἐν πρώτοις,
δταν σὲ ἔμρωτησα, δι' αὐτὸν ἔχεις καὶ τὸν
γέρον εἰς τὸν λαμπόν σου. Εἰς τὸ ἔξην πρό-
σεχε νὰ λέγῃς τὴν ληθεῖαν εἰς ὅποιαν δὲν
ποτὲ ἀρχὴν καὶ μὴ ροβεῖσαι, "Δι-τε τώρα,
τοικ καλή, εἰς τὰ σπάτηα σας.

Καὶ ἀπογκιστήσαντες τοῦτον ἀναχω- μὴ τὸν ἴνογλήνων ζωή. Εἴγω ἐξακολούθη-

ροῦμεν πρὸς τὸν κ. Μαρκίδην εἰς τὴν εἰ-
κίλιν του, καὶ νὰ γεμιάτσωμεν καὶ μετα-
μετρήσαμεν ἢ ἀναχωρήσαμεν διὰ Βάλον. Ο
συνέταιρός μου Νικόλαος Πλαναγόπουλος
προποιοῦμείς δις ἔπαγει εἰς μέρος καὶ νὰ
ἔλθῃ, ἐκειδὴ ἐκ τῶν προτέρων μετὸν ὑπέ-
σχετο νὰ μοι τραβηξῆ τὰ εἰδηροδρομικά
ἴσεδα διὰ Βάλον, διότι ἔγω δὲν τὰ είχε.
Τριπάχη εἰς τὸ σπίτι· ἔγεμιστασμένος μὲ
τὸν 'Αντώνην, δινθρημόν καὶ ἀνεψιόν
τοῦ κ. Μαρκίδηου ἥλθε γεμιάτισμένος καὶ ὁ
Πλαναγόπουλος. Εἴγω ἐξαλθον ἥπο τὸ σπίτι,
δύος ἀτακόμων φίλων καὶ οἰκο-ομήτων τὰ
ἴσεδα, διάτι μοι είχε περάσει κακὴ ἴδει
καὶ τοῦτο ἐπράξα. Επιστρίψει εἰς τὸ σπίτι
διὸν εὔρει τὸν Πλαναγόπουλον, ἔρωτο τὸν
'Αντώνην, μοι εἴπει δις ἐπῆργα τὰ ρούχα
του καὶ μὲ ἀπεγκατέστην.— εἼμη, τῷ
εἴτε, ποὺ μὲ ἀρτεν ἴδει εἰς Λάρισα; Τὶ
καταλάβεις; ἄπο αὐτῶν; ; — Εκατάλαβε
μεγίστων ἀχαριστίσιν, καὶ ίὰν δύοις οἱ 'Αλ-
μυριζήται εἰς-εἰς τοισθέται, ἀλλοιόμονον εἰς εδί;
πως ζήτε μὲ τοισθέτους; ἀνθρόπους, ε-
Τότε εἴπον τῷ 'Αντώνη.— ε'Αντώνη, 'Αν-
τώνη, ἐπειδὴ τούς διπούδασα ἐκ τῶν προ-
τέρων δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὑπῆρχε καὶ εἰσ-
νήκητα τὰ ἔσεδα. Ορίστε, καὶ διέξει τὰ
ἴσεδα καὶ πλέον (εἴπον), εἰλιπούματι μάνιν
μόστι ίλιντι νέος; καὶ δὲν ἔμορφωθη εἰσίτι:
έάν καὶ ὑπῆρχε καὶ εἰς τὴν ἀγυπτοῦ· μόνον
φυτασιώδη πράγματα εκπίπτεταις καὶ μὲ
ιρράτωτες τὴν καλιά αὐτὰς; τὰς ἡμέρας νὰ
λέγην διά τὴν γυναικέ του, τὰ κορατζάκια
του, τὸν μπλέμπη του, τὸν οἰκογνίτιν του
καὶ τὸν σπαζμοδήρι του 300 κοιλά είσιν
σπόσους, καὶ καπνά, καὶ ποῦ αὐτά; Λε-
πόν, φίλε μου, έγω ἐπράξα, δις ή ἀ-θρη-
πότης ἀπαιτοῦσιν αὐτὸς ἐφάντη ἀχαριστος.
Πληνούτας ή ὥρα τοῦ ειδηροδρομοῦ καὶ
λαμβάνω τὰ φούχα μου, ἀπογκιστῶ ἔγκε-
δίως τὸν 'Αντώνην καὶ ἀκόλουθως τὸν δρό-
μον. Συναντῶ φίλους καὶ ἀπογκιστῶ (καὶ
δόδον). Φθάνω εἰς τὸν ειδηροδρομον καὶ
μανθάνω δις αὐτὸν τὸ ἐσπέρις δὲν ἐργάζε-
ται μὲ τὸν Βάλον είχεν ιδιαίτεραν ὑπε-
ροήν. Επιστρίψω διὰ τὴν πόλιν. Ο φίλος
μου δὲ Νικ. Πλαναγόπουλος είγεν ήλθε καὶ
αὐτὸς καὶ μετεντίθεταις ἀπὸ ἴμέυκ, ίνα

τούς δρόμους καὶ αὐτός μοῦ κράζει: οὐκ Μπάρα-
τσα Γιάννην τὸν Ἀγώνα σὺν τοῖς ἀπαντώ πρός
παρόντες. Πηγάδινα εἰς τὸ Σερέπον, νὰ
εἴη τοῦ Σερέποντος-Πασιάνη, (ἀλλά) σὲν
αὗτό τὸ θέατρόν εχει. Εξακολουθῶ τὸν
πρός τὸ σπίτι. Απαντώ τὸν φίλον
Γεωργίου Παζήσπουλον, δοτίς καὶ μὲ
παρόντες. Εβάσκω τὸν Ἀντιόνην καὶ (μέ)
μὲν ἔχαιρετε θάλασσαν καὶ ἐπήγαμεν εἰς
αὐτὴν ἄρδην ἔρροντες σαμανάν διὰ τρίπολη
καὶ ιστίσσες καὶ ἐκρυπτήσαμεν ἔξω εἰς τὴν
αὖ, τὸ ἀκροτίσταμεν, ἀπὸ τοῦ βλέπω καὶ
πελεγόπουλον, ἐκάθιταν εἰς τὸ τραπέζιον,
ιεράγεν ἄγω δὲ ἐπεσα καὶ ἐκομιδήσαν-
το τροφὴν τὸν τρόπον τὰ ρούχα μου καὶ τρέ-
ψαν τὸν σιδηρόδρομο. Διὰ Περιτούρηλη, διὰ
τοῦ μὲν ἄγνετο, ηγετίς μου ἐν ἐσχάτῳ
εἴη. Εβάσκω τὸν Φίλιππον, ἐπιτάσσων
Μαρίλαον, ἔρωταν διὰ κανένα ζήνω μοι
τούς: πούτα πούλι δὲν εἰμίστεις, ἀλλοι
πινάκες. Τὸν ἐζάντετα διλύγον ψυμί-
σαι καὶ νεού. Τρώγων διλύγον ψυμί μὲ
ν, τὸν ἀδύντο νερό τὸν Ντερβί. Σοῦ
Ἀμίτως μετεβλήθη ἡ διδύσσεις μου
εξακολουθῶ τὸν δρόμον πεζός, ἀδικά καὶ
ταῦτα τέκουν ἐδικλύνεται ἀλλὰ εἰς/ον δια-
ποιεῖ εἰς τὴν τζέπον καὶ ξεσον τὸν
"Εργασίαν εἰς τὸ Ακετζή. Πηγάδινων
τοῦ δρόμου τὸ νερό ζεστό, γαλενό, ὡς
εἰς, καὶ γεμάτο ἀδιδίλας. Φεύγω καὶ πα-
ντας τὸν κόπον εἰς/οικα τάσσετες νι-
κούς, καὶ εἰς ἐξηπλώθην ἀπὸ τὸν κόπον
μὲν δὲ καὶ νερό ἀπὸ τὸ Αττικήν,
της τούς εζάντετα καρές, καὶ μοῦ ε-
κθύώς καὶ καπνόν. Τούς /πλέοντας
εξακολουθῶ τὸν δρόμον πρός τὸν Ἀλ-
έκκα τὰ ποδάρια ἀντὶ νὰ πηγα-
θεῖς; δέ, πίστω καὶ έρχομαι εἰς Ἀλ-
έκκα ωραν τοποτείτη τῆς νυκτὸς; καὶ ε-
πειδὲ τὸ σπίτι τοῦ Σπέρου Δημοσιᾶ-
λιδῶν γνῶσαι τὰ τοῦ σπιτηρῦ μου,
εἰς Ἀ. Κ. Τεχερδάκην; εβρίσκεται
τοῦ Λευκονίου τὰ δεσμούς πληροφο-
ριῶν προτελεῖται φάγω. Εγώ ἐζάντε-
ται τὸ Ικαρικό μπενίδια, τὸν καλο-
ύτην εἰς τὸ σπίτι μου. Εύρεκα
τονταντάκην (Τεχερδάκην). Μονή
Ελλάζουρας εἰς/αὐτό καὶ ἐσπασθεῖς
τοῦ διέτεκτην ἴτομασιν τὰς καλλίδεις μόνος
μέντος τῶν φύγειν οὐδείς, διότι οὐταν
κατακερματισμένη τὰ μέλη μου ἵνα τὰς
αὐτούς εἰς τὰς καπόσεως. Ἀμέσως ἐ-
κομιδήθην. Λίαν πρὸ τὸ σκοτώθην τοῦ Οπούν-
τολήν διαν ἡ παρορεσα νὰ ζέλθω μὲν ἐπει-
σθέθοσαν μερικοί φίλοι κατ' Ιερά, ἡρεῖ
μασθον τὴν Ελευσίν μου. Μετά μετεμβάνω
ἐξῆλθον εἰς τὸ Καρέ εἰσιν, εἰδούς καὶ ἀλ-
λους τούρκους καὶ γριαίας τινας, λέ-
γοντας (διπλοσιμένου) ἐμοῦ τὰς περιπατεῖς
(μου). Διεργύμενος τὴν ἀγοράν καὶ ζεστά-
ζων τὰ τοῦ τόπου (λίθον διτί) ἡ καταστροφὴ¹
ἐξακολουθεῖται εἰς πάντας κτίρους, πόρτας,
παρθένας, πατώματα, ταβάνια, βρελία, κά-
θαιρεῖ καὶ διτί δέποτε. Μετά μέντον ἡμέραν
ὑπηγάγεις τὸ σπίτι νὰ πρᾶγμα περίσσοπο τὸ πε-
γάδι καὶ ἔχονταν μόνον μόνον τούς, οὓς καὶ κα-
ράριους: (δρόσους καὶ αὐτάς φύσεις μήδην),
ἐπειδηπιθεῖεις: έρυγος. Τὸ δὲ εἰς τὸ κάτετρον
επίπεδον τὸ ιτρύπικαν διποσθεν. Φαντα-
σθηται τεσσαράκοντα ήμέρας ἐπουσίες μου.
Φίλοι τινές ἐρεμματεύονται διὰ τὸν ἐλευ-
θερόν μους ἀλλὰ ὁ Θεός καὶ ἀλλὰ οἱ φίλοι
μας: έπωταν καὶ οὐδέποτε θὲλειών τὰ
μαστίχα φριάλης καὶ (ζεληνηργίας) καὶ ἡ-
μισοειδής ἐπὸ τὸν "Δλμυρόν. (ἀσελούσθει)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

(Σελύγια πρεσβυτερίου φέλλου)

Διατί διδικτὸς Ἀπόστολος: ἐπειδήδε εἰς
μὲν τὸν Ηλέν, τὸν γάρδαν, εἰς δὲ τὸ Πατέριον,
τὸν ἀγάπην, καὶ εἰς τὸ Ηλένικον τὸ Ξε-
γκόν, τὸν κανονικόν;

Ἐπειδὲ δὲ μὲν Γίτε διὰ μόνην τὸν φιλοκα-
ρισμάτων καὶ χάριτος αὐτοῦ εἰσαγεν ἡμᾶς: δὲ
διὰ Πατέρος, διὰ τὸν ἀγάπην πρός τὸ ἀνθρώ-
πινον γίνεται, πατέριμον αὐτὸν εἰς θάνατον:
τὸ δὲ Ηλένικον τὸ γῆραν, ἡ πηγὴ τὰς ἀγα-
θότες, Ελόθινον εἰς τὸν ερημόν, συνεκοντόπο-
τες ἡμῖν μετὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ πλουσίου ή έ-
λέμη, διὰ μέσου τῶν χαρισμάτων αὐτοῦ.

Διατί δὲ Ιεράς: έπειρονεὶ σ' Ανω σχέδιεν
τὰς καρδίας;

Δια νὰ ἀναδέσσωμεν τὴν διάσησιν γάρ,
τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν πρὸς τὸν Θεόν,
τὸν κατατοκοῦντα ἵν τῷ αὐρηλίῳ, σπόν, εἶναι
Ελλάζουρας εἰς/αὐτό καὶ ἐσπασθεῖς
τοῦ διέτεκτην ίτομασιν τὰς καλλίδεις μόνος
μέντος τῶν φύγειν οὐδείς, διότι οὐταν